

Tankar om tillbedjan av Bo Järpehag

Copyrightinnehavarna och sångskrivarna Bo & Elsa Järpehag har med sina många uppskattade sånger funnits anslutna till CCLI-licensen ca 10 år. Några av deras mest kända sånger är "Att lära känna Dig är min längtan" "På Dig min Gud förtröstar jag" och "Du är en god Gud". Här kommer några inspirerande rader till er från Bo Järpehag:

När jag skriver det här är jag just hemkommen från Brasilien där jag hade förmånen att få leda lovsång på en konferens i Porto Alegre. Efter en intensiv helg och en lång, lång flygresa är kroppen väldigt trött men hjärtat är fyllt av glädje och tacksamhet till Gud. Det är ett stort privilegium att få möta härliga syskon i Herren från helt andra delar av världen och känna samhörigheten, kärleken och enheten när vi tillsammans tillber vår Gud.

En liten sång som jag hade lärt mig på Portugisiska och vi sjöng flera gånger var "Thank You Lord" som är skriven av Andrae Crouch. Versen handlar om när Jesus botar de tio spetälska och hur bara en av dessa återvänder till Jesus för att falla ner och i tacksamhet ge honom sin tillbedjan. Jag sjöng dock bara själva refrängen. Jag har lärt mig att det ofta är det enkla som fungerar bäst vid sådana här tillfällen när man vill samla nya människor; från en annan kultur och ett annat språk i gemensam lovsång till Gud. Det viktigaste är ju att folket får uttrycka sina hjärtan inför Gud, inte att Bosse Järpehag får sjunga sina senaste sånger eller visa upp hur fint han kan sjunga och spela. Folkets sanna tillbedjan är ju det som Gud längtar efter; allt annat är underordnat, och det är därför en helig bävan varje gång jag ska leda lovsång. Ett bönearbete att göra sig beroende av Gud, låta sig fyllas av hans Ande, av den nya sången och lyssna in vilka sånger som han gör levande i mitt hjärta.

Jag ser tillbedjan som något som vi bär fram inför Gud, men också något som Guds Ande gör i oss. John Newton, författare till sången "Amazing grace" sa det så här: "Bara Guds Ande kan värma våra frusna hjärtan till sann tillbedjan av Gud."

Den Helige Ande är hjälparen som vill uppenbara Jesus för våra hjärtan, och när våra inre ögon börjar skåda Gud så föds tillbedjan i oss. Gud är så underbar, ljuvlig och skön att när vi ser honom så blir tillbedjan vårt hjärtas djupa

gensvar på hans väsen och på hans enorma kärlek till var och en av oss.

Det är därför de väsen som står runt Guds tron i himlen och tillber dag och natt inte tröttnar på sin uppgift. De ropar: "Helig, helig, helig är vår Gud. Hela jorden är full av hans härlighet" Sedan faller de ner på sina ansikten i djup vördnad och förundran. När de återigen ser upp på tronen, skådar de på nytt den levande Guden i sin härlighet och ur deras inre kommer tillbedjan som en flod av liv.

Den Helige Ande hjälper oss att skåda Gud, och när vi ser honom vill vi tillbe honom.

Det finns sedan ingen större lycka här på jorden än när våra hjärtan lyfts upp i helig beundran och djup förundran inför Gud. Det är en försmak på den fullkomliga förening som Gud längtar efter och som den stora frälsningshistoria, vilken Bibeln berättar, slutar med – nämligen Lammets bröllops måltid i himlen. Det är bilden av fullkomlig förening mellan brudgummen – Jesus, vår frälsare – och bruden: Hans blodköpta församling.

Sedan är tillbedjan sannerligen inte alltid ett känslorus. Det är ju inte heller ett mål i sig. Jag tror inte att Paulus och Silas i fängelsehålan nödvändigtvis kände någon upprymdhet när de i mörkret stämde upp sina lovsånger. Jesus själv kände nog heller inte några upprymda känslor; när han tillsammans med sina lärjungar sjöng de psalmer som hörde till Påskmåltiden och sedan gick ut i mörkret för att möta korset och döden.

Men för den som älskar Gud och vänder sig till honom, om så i svaghet och desperation, så blir den svagaste viskning en tillbedjan som behagar Gud. Vår tillbedjan blir ett offer och ett uttryck för var vi sätter vår förtröstan.

"På dig min Gud förtröstar jag, när oro skymmer min morgondag, för jag vet du är trofast emot mig" De orden skrev Elsa och jag för ett antal år sedan. Jag minns inte vad det var för utmaningar vi stod i då, men det kändes så

NAMN: Bo Järpehag

FAMILJ: Hustrun Elsa (som jag först föll för när hon åtta år gammal kom in som ny elev i min klass...Vi firade 25 som gifta förra året.) Sönerna Jonatan, 23, Sebastian, 19 och Anton, 16.

ÅLDER: 44 år

INTRESSEN: Guds rike förstås, musik och sport

FAVORITMAT: Uppvuxen på viltkött... pappa är jägare... men jag gillar det mesta.

VACKERT MINNE: När jag som tonåring fick ett starkt personligt möte med Gud och grät som ett litet barn, länge och hejdlöst. Guds kärlek märkte mitt inre och kallade mig till tjänst.

SENAST LÄSTA BOK: Flera på gång samtidigt. Återvänder ofta till A.W. Tozer. Läser också gärna kristna biografier.

VAD CCLI BETYDER FÖR DIG: Ett bra och enkelt redskap för oss och för församlingar, nu när så mycket av Gudstjänstens sånger visas på storbildsskärmar i våra kyrkor. En uppmuntran för oss att fortsätta skriva sånger som kan bli redskap för enskilda människor och för församlingar i deras tillbedjan.

skönt att genom de orden få placera sin framtid och tillit där den hör hemma – hos Gud. Han som är trofast, han som aldrig förändras, han som ser oss och älskar oss, han som bär oss och vårdar oss och han som håller våra liv i sin starka hand.

Det är inte alltid enkelt. Vi får brottas med Gud och med oss själva. Men om vi genom allt vet att Gud är för oss och med oss och om vi fortsätter att vända oss till Gud i bön och lovsång, ensamma och tillsammans med andra, så kommer han alltid att kunna styrka oss och leda oss vidare. Han kommer att visa sig vara trofast hela vårt liv, i ljusa och i mörka dagar, och en dag så är vi hemma och han lyfter upp oss i sin famn, torkar alla våra tårar och vi får verkligen skåda Gud, ansikte mot ansikte.

Då behövs inte Bosse Järpehag, eller någon annan lovsångsledare som säger:

- Låt oss nu stå upp och lovsjunga Gud !

Nej, då ser vi alla Guds väsens skönhet, och folk från jordens alla hörn, från alla stammar och tungomål, köpta med Lammets eget, dyra blod kommer att tillbe Gud i bruisande lovsång och innerlig tillbedjan.

Vi är skapade för att tillbe. A.W.Tozer uttryckte det så här:
- Jesus föddes av en jungfru, led under Pontius Pilatus, dog på korset och uppstod ifrån det döda för att göra tillbedjare av rebeller.

Tozer, som ofta var väldigt utmanande för sin samtid i sina uttalanden sa också: - En församling som inte lär sig att tillbe måste underhållas, och vi ledare måste då stå för underhållningen.

Tillbedjan är en tjänst inför Gud. Något dyrbart och heligt som Guds hjärta längtar efter. Det är inte ett sökande efter en upprymd känsla, även om närheten till Gud alltid förr eller senare påverkar våra känslor. Det är heller inte något som några proffs sköter framifrån estraden och

som folket sedan ska njuta av, även om Gud har skapat musiken och vi sannerligen kan njuta av vackra ord och melodier när vi tillber Gud.

Nej tillbedjan är vår förnämsta kallelse inför Gud och en människas största glädje.

Det handlar inte om nya eller gamla sånger utan om enkla hjärtans gensvar till Gud.

Mitt hjärtas längtan är att ännu mer få se sann tillbedjan i mitt eget liv och i Kristi Kropp.

Tillbedjan är kopplat till ett överlåtet liv. Vi behöver inte vara fullkomliga - det finns bara en som är fullkomlig, vår frälsare – men vi behöver vända oss till Gud, varje dag.

Tillbedjan är kopplad till den lokala församlingen. Gud sätter oss i en familj, en plats där vi ska planteras för att tillsammans med andra bära frukt. Där samlas vi för att fira Jesu uppståndelse och lyfta upp hans namn.

Vi är nu Guds tempel och en plats på jorden där Gud ska bli ärad och där hans härlighet ska bli manifesterad.

Tillbedjan är också kopplad till den stora församlingen. Kristi kropp i alla tider, från alla länder och tungomål, från olika kyrkor och sammanhang.

Det är en stor nåd att få möta en del av Guds församling på andra sidan jorden. Brasilien blev det trettiofjärde landet jag har sjungit i, om jag räknat rätt. Men jag ser också fram emot att nu på söndag få möta min egen lokala församling och tillsammans med den söka Guds ansikte i lovsång och tillbedjan.

Där får jag växa, hitta min plats, betjäna andra och själv bli betjänad, lyssna till Guds ord, fira Herrens heliga nattvard och, som sagt, tillsammans med mina syskon tillbe den levande Guden.

Bo Järpehag